

مهدی ابراهیم نژاد

رئیس هیئت مدیره کران نیروی ساحل – مدیرعامل شرکت آرکا پل تاو
بنیانگذار پلتفرم برقپا

مختصری از سوابق تحصیلی، اجرایی

فارغ التحصیل برق شبکه های توزیع و انتقال برق، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور) دوره ۱۰

سابقه کار در شرکت‌های:

- ❖ مازند نیرو
- ❖ موندکو ایران
- ❖ پارس جلفا
- ❖ تله مکانیک ایران (اشنایدر الکتریک)
- ❖ شرکت توان پیش‌تاز کلید
- ۱) نمایندگی زیمنس آلمان – کلیدهای سری SIONL
- ۲) نمایندگی دمی‌تاش ترکیه
- ۳) نمایندگی میکروالتریکا (Microelettrica) ایتالیا
- ۴) نمایندگی CAHOR Groups فرانسه
- ۵) نمایندگی اشنایدرالکتریک
- ❖ شرکت کران نیروی ساحل (تاسیس ۱۳۸۲) – رئیس هیئت مدیره
- ۶) نمایندگی ARMTEK ELEKTRIK ترکیه
- ۷) عضو حقوقی هلدینگ کران رستاک
- ❖ مدیرعامل شرکت آرکا پل تاو (بنیانگذار پلتفرم برقپا)

مهمترین و اصلی‌ترین اقداماتی به منظور بهبود فضای کسب و کار شرکت‌های عضو در سندیکا

از نظر اینجانب، بهبود فضای کسب و کار برای اعضای محترم سندیکا نیازمند یک نقشه راه جامع و عملیاتی است که بر پایه خلق فرصت‌های ملموس و توسعه ظرفیت‌های بازار استوار باشد. مهم‌ترین اقدامات در این راستا را می‌توان در محورهای زیر خلاصه کرد:

۱. توسعه بازار و ایجاد فرصت‌های فروش جدید:

- کمک به شرکت‌های عضو برای توسعه بازارهای داخلی و بین‌المللی از طریق شناسایی و معرفی فرصت‌های جدید.
- ایجاد بستری تسهیل‌گرا برای دریافت مجوزها و ورود به لیست تأمین‌کنندگان (وندور لیست) سازمان‌های بزرگ مانند توانیر، شرکت ملی نفت و دیگر کارفرمایان اصلی کشور. این اقدام به معنای رفع یکی از بزرگ‌ترین موانع پیش روی اعضا است.

۲. اعتباربخشی به برند سندیکا و اعضای آن:

- ایجاد ارتباط مؤثر و مستقیم با کارفرمایان کلیدی به نمایندگی از تمامی اعضا، تا اعتبار و قدرت چانه‌زنی جمعی را جایگزین تلاش‌های پراکنده و فردی کند.
- اعتبارسنجی و گریدبندی اعضا بر اساس معیارهای شفاف (مانند نوع فعالیت، توان مالی، فنی و سابقه). این کار نه تنها به کارفرمایان در انتخاب مطمئن‌ترین شرکا کمک می‌کند، بلکه برای اعضای دارای صلاحیت، به عنوان مهر تأیید و اعتبار سندیکا عمل خواهد کرد.

۳. نمایش قدرت و هویت جمعی:

- برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی بین‌المللی و ملی تحت نظر سندیکا. این نمایشگاه‌ها محلی برای عرض اندام صنعت برق ایران و اعضای سندیکا در اجتماعات عمومی خواهد بود و ضمن معرفی توانمندی‌ها، بستری عالی برای شبکه‌سازی و بازاریابی فراهم می‌آورد.

۴. تقویت بنیه مالی و افزایش نفوذ سندیکا:

- افزایش کمی و کیفی اعضا با هدف جذب فعالان جدید و افزایش پوشش صنفی. هدفگذاری برای افزایش ۵۰ درصدی تعداد اعضا نه تنها پایه مالی سندیکا را تقویت می‌کند، بلکه نفوذ و نمایندگی آن را در مذاکرات با نهادهای دولتی و خصوصی به مراتب افزایش خواهد داد.

در جمع‌بندی نهایی، اعتقاد راسخ دارم که سندیکا باید از یک نهاد صنفی منفعل به یک سازمانی پیشرو و خدمت‌محور تبدیل شود که به‌طور مستقیم در راستای افزایش سودآوری و توسعه بازار اعضای خود گام برمی‌دارد. برنامه من تحقق همین امر است.

سه محور اصلی برنامه‌های من در صورت عضویت در هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران

- ارتباط با شرکتهای خارجی علاقه مند به فعالیت در صنعت برق ایران و ایجاد بستری مناسب جهت فعالیت این شرکتهای با سرمایه گذاری مشترک
- ایجاد فضا؛ کمک به شرکتهای عضو و تشویق شرکتهای داخلی برای ورود به بازارهای خارجی مانند اوراسیا، آفریقا و کشور همسایه
- افزایش اعضای سندیکا و اعتباربخشی سرمایه گذاری تجمیعی (crowd founding) در پروژه های استارتاپ و سودده

جایگاه سندیکا در اثرگذاری بر سیاست‌های حاکمیتی صنعت برق و نحوه ارتقا آن

صنعت برق به عنوان شریان اصلی اقتصاد و زیست‌بوم جامعه، نقشی حیاتی و حاکمیتی ایفا می‌کند. در این میان، سندیکای صنعت برق به عنوان نماینده بخش خصوصی و نهادهای فعال در این عرصه، می‌تواند پلی میان بدنه صنعت و تصمیم‌گیران کلان باشد. نقش این سندیکا تنها محدود به مسائل صنفی نیست، بلکه توانایی تبدیل شدن به یک «اتاق فکر تخصصی» (Think Tank) «و مشاور امین برای حکمرانی اثربخش در این صنعت را داراست.

۱- جایگاه کنونی سندیکای صنعت برق: یک ارزیابی واقع‌بینانه

در حال حاضر، اثرگذاری سندیکا بر سیاست‌های کلان را می‌توان در حد «مشاورتی و واکنشی» ارزیابی کرد. سندیکا عموماً در مواجهه با تصمیمات از پیش گرفته شده، نظرات خود را ارائه می‌دهد یا در زمینه مسائل جاری مانند تعیین تعرفه‌ها، قوانین صادرات و واردات و حل اختلافات اعضا دخیل است. اگرچه این نقش حیاتی است، اما اثرگذاری در مرحله تصمیم‌سازی و سیاست‌گذاری به جای واکنش به تصمیمات، کمرنگ‌تر است. موانع اصلی در این مسیر می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- نبود سازوکار قانونی شفاف برای مشارکت نهادهای صنفی در فرآیند قانون‌گذاری.
- دیدگاه سنتی حاکمیت که بخش خصوصی را صرفاً یک مجری می‌داند و نه یک شریک راهبردی.
- پراکندگی دیدگاه‌ها و عدم ارائه پیشنهادات یکپارچه و مبتنی بر داده از سوی خود سندیکا.

۲- راهکارهای ارتقای اثرگذاری سندیکا: از نقش انفعالی به نقش فعال و پیش‌رو

ارتقای جایگاه سندیکا نیازمند تحولی درونی در ساختار و برونی در تعامل با نهادهای حاکمیتی است. راهکارهای پیشنهادی در دو محور ارائه می‌شوند:

الف- راهکارهای درونی (تقویت بنیه سندیکا):

۱. **تبدیل به مرجع دانشی: (Data-Driven Advocacy)** سندیکا باید با ایجاد دپارتمان مطالعات اقتصادی و فنی، به مرجعی تبدیل شود که تصمیماتش مبتنی بر داده، تحلیل بازار و مدلسازی‌های دقیق است. انتشار گزارش‌های دوره‌ای از وضعیت صنعت، پیش‌بینی روندها و ارائه آمار معتبر، اعتبار و وزن کارشناسی آن را نزد تصمیم‌گیران افزایش می‌دهد.

۲. **وحدت رویه و یکپارچگی:** توانمندسازی دبیرخانه و هیئت مدیره برای ارائه مواضع واحد، منسجم و همه‌جانبه‌نگر که نمایانگر منافع بلندمدت کل صنعت باشد، نه منافع جزئی و کوتاه‌مدت اعضای خاص.

۳. **کیفیت‌بخشی به اعضا:** تدوین استانداردهای حرفه‌ای و اخلاقی برای اعضا و ارتقای سطح دانش فنی و مدیریتی آنان از طریق دوره‌های آموزشی. این کار مشروعیت و اعتبار کلی سندیکا را افزایش می‌دهد.

ب- راهکارهای برونی (تعامل با نهادهای حاکمیتی):

۱. **ارائه پیشنهادات سیاستی: (Policy Proposal)** به جای واکنش، باید نقش فعالی ایفا کند. سندیکا می‌تواند با تشکیل کارگروه‌های تخصصی، پیش نویس لوایح، آیین‌نامه‌ها و طرح‌های اصلاحی را تهیه و به صورت رسمی به نهادهای مربوطه مانند وزارت نیرو، مجلس و دیوان محاسبات ارائه دهد.

۲. **ایفای نقش دیده‌بانی: (Watchdog)** سندیکا می‌تواند به عنوان نهاد ناظر بر اجرای صحیح قوانین و مقررات در صنعت عمل کند و گزارش‌های مستند از کاستی‌ها یا تخلفات را به مراجع ذی‌صلاح ارائه کند. این نقش، اعتماد حاکمیت به سندیکا را به عنوان یک نهاد متعهد به سلامت صنعت افزایش می‌دهد.

۳. **گفت‌وگوی مستمر و ساختاریافته:** ایجاد کانال‌های دائمی و رسمی ارتباطی با مجلس شورای اسلامی (کمیسیون انرژی)، وزارت نیرو، سازمان برنامه و بودجه و سایر نهادهای مؤثر. این ارتباط نباید مقطعی باشد، بلکه باید در قالب جلسات quarterly (سه‌ماهه) یا حضور در شوراهای مشورتی نهادینه شود.

۴. **شفاف‌سازی و اطلاع‌رسانی:** استفاده از ظرفیت رسانه‌ها و فضای مجازی برای تبیین مواضع سندیکا برای افکار عمومی. وقتی جامعه و رسانه‌ها از مزایای یک سیاست اصلاحی که توسط سندیکا پیشنهاد شده است آگاه شوند، فشار اجتماعی مثبتی برای اجرای آن ایجاد می‌شود.

جمع‌بندی:

ارتقای جایگاه سندیکای صنعت برق از یک نهاد صنفی-مشورتی به یک بازیگر اثرگذار در عرصه سیاست‌گذاری، نیازمند عزمی جدی از درون و پذیرش این نقش از سوی نهادهای حاکمیتی است. با تقویت پایه‌های کارشناسی، وحدت رویه و ارائه پیشنهادات سازنده، سندیکا می‌تواند به عنوان بازوی توانمند بخش خصوصی، نقش بی‌بدیلی در گذار صنعت برق از چالش‌های فعلی، به سمت آینده‌ای پایدار و کارآیفا کند. این تبدیل، نه تنها به نفع فعالان صنعت، که به نفع کل اقتصاد ملی و امنیت انرژی کشور خواهد بود.

راههای تقویت حفظ اتحاد اعضا و منافع جمعی

- سرمایه‌گذاری مشترک اعضا در طرح‌ها و پروژه‌های اعضای سندیکا
- ایجاد ساختار جهت ورود اعضا به بازارهای جدید
- شرکت در پروژه‌ها بصورت jointventure با استفاده از پتانسیل هر یک از اعضا
- تشویق اعضا به استفاده از پتانسیل‌ها اعضا جهت تامین کالا یا خدمات با اولویت بالا

چهار استراتژی کلان برای اتحاد و تقویت منافع جمعی

محور اول: همگرایی اقتصادی؛ از رقابت مخرب به سمت همکاری سازنده

ایده‌های ارزشمند همکاران در این حوزه را می‌توان به یک سیستم منسجم تبدیل کرد:

- **ایجاد "صندوق سرمایه‌گذاری مشترک سندیکا":** ایجاد یک صندوق با مشارکت مالی اعضا برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های بزرگ و سودآور داخلی و بین‌المللی که از عهده یک شرکت به تنهایی خارج است. این صندوق می‌تواند بر روی انرژی‌های تجدیدپذیر، بهینه‌سازی انرژی، یا توسعه فناوری‌های نوین برق متمرکز شود.
- **راه‌اندازی "سامانه همکاری پروژه‌ای":** (JV Matchmaking) ایجاد یک پلتفرم داخلی در سندیکا که به صورت شفاف، ظرفیت‌های خالی اعضا (مانند نیروی انسانی متخصص، ماشین‌آلات، ظرفیت تولید) را با پروژه‌های موجود تطبیق دهد و تشکیل کنسرسیوم‌ها و مشارکت‌های موقت (Joint Venture) را تسهیل کند.

محور دوم: توانمندسازی بازار؛ گشودن افق‌های جدید برای همه اعضا

- **ایجاد "کارگروه بازارهای بین الملل":** این کارگروه متشکل از بازاریابان و حقوقی های خبره اعضا خواهد بود تا با شناسایی فرصت های صادراتی در منطقه و جهان، زمینه حضور منسجم شرکت های عضو در مناقصات بین المللی را فراهم کند. سندیکا می تواند به عنوان ضامن اعتبار و متحد اعضا عمل نماید.
- **تدوین "سفیران تجاری سندیکا":** اعزام delegation های تجاری از ترکیب چندین شرکت عضو به کشورهای هدف برای رایزنی و عقد قرارداد، به جای آنکه هر شرکت به تنهایی و با هزینه بالاتر این مسیر را طی کند.

محور سوم: زنجیره تأمین داخلی؛ تقویت گردش مالی درون گروهی

- **استقرار "سامانه تدارکات داخلی سندیکا":** ایجاد یک سامانه E-Procurement که در آن اعضا می توانند نیازهای خود (از کالاهای مصرفی تا خدمات مهندسی سنگین) را ثبت کنند و سایر اعضا با اولویت، پیشنهاد خود را ارائه دهند. این همان "اولویت بندی برای تأمین از داخل سندیکا" است که به آن اشاره شد.
- **اعطای "گواهی استاندارد و تاییدیه کیفیت سندیکا":** سندیکا می تواند با تشکیل کمیته ای فنی، به محصولات و خدمات اعضا که استانداردهای مورد توافق را دارا هستند، گواهی کیفیت اعطا کند. این گواهی، اعتماد برای تأمین داخلی را به شدت افزایش می دهد.

محور چهارم: دیپلماسی صنفی؛ یک صدا، یک منافع

- **وحدت رویه در مذاکره با نهادهای حاکمیتی:** سندیکا باید به چتری تبدیل شود که منافع متنوع اعضا را در قالب **پیشنهادهای سیاستی یکپارچه (Unified Policy Proposals)** به دولت و مجلس ارائه دهد. وقتی ما متحد و با یکدیگر صحبت کنیم، تصمیم گیران مجبور به گوش دادن هستند.
- **شفافیت و اطلاع رسانی دائمی:** ایجاد کانال های ارتباطی شفاف و گزارش دهی منظم درباره عملکرد هیئت مدیره و نتایج به دست آمده، بزرگ ترین عامل ایجاد اعتماد و احساس تعلق در بین اعضا است. هیچ چیز مانند ابهام و بی خبری، اتحاد را از بین نمی برد.

جمع بندی و تعهد

همکاران عزیز،

تنوع ما نقطه قوت ماست اگر بتوانیم آن را مدیریت کنیم. این برنامه، نقشه راهی است برای تبدیل تهدید "پراکندگی" به فرصت "تکمیل ظرفیت ها". من به عنوان یک نامزد، متعهد می شوم که نه تنها از این ایده ها دفاع کنم، بلکه تمام انرژی خود را برای **اجرای عملی و بدون تأخیر** آنها در قالب کارگروه های تخصصی با مشارکت خود شما به کار ببندم. اتحاد ما، کلید طلایی موفقیت تک تک ما و صنعت برق کشور است.

با سپاس از توجه شما

مهدی ابراهیم نژاد